

Sygn. akt VI ACa 286/12



ODPIS

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA – Maciej Kowalski (spr.)

Sędzia SA – Jacek Sadowski

Sędzia SA – Krzysztof Tucharz

Protokolant: – Lidia Ronkiewicz

**po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2014 r. w Warszawie
na rozprawie**

sprawy z powództwa P P Sp. z o.o. w W

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

przy udziale zainteresowanych: W Sp. z o.o. w

S i P S.A. w K

o zawarcie umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej

na skutek apelacji powoda oraz zainteresowanego W

Sp. z o.o. w S

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony

Konkurencji i Konsumentów

z dnia 2 grudnia 2011 r.

sygn. akt XVII AmE 116/10

I. oddała obie apelacje;

- II. zasądza od P Sp. z o.o. w W na rzecz Prezesa
Urzędu Regulacji Energetyki i P.
E S.A. w K kwoty po
270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych na rzecz każdego z nich
tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego;
- III. zasądza od W Sp. z o.o. w S na
rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i P.
E S.A. w K kwoty po
270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych na rzecz każdego z nich
tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego;
- IV. znosi koszty postępowania apelacyjnego pomiędzy P. P.
Sp. z o.o. w W: a W Sp. z o.o. w
S



Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem stwierdzam

SEKRETARZ GŁÓWNY

Agnieszka Janik
Agnieszka Janik

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po rozpatrzeniu wniosków P. P. sp. z o.o. w K. i W. sp. z o.o. w S. w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego odmowy przez P. SA w K. zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej farmy wiatrowej o mocy 240 MW, działając na podstawie art. 8 ust. 1 i art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne (tj. Dz. U. z 2006 r. nr 89, poz. 625 z późn. zm.), decyzją z dnia 10 maja 2010 r. znak OGD-5111-12(102)/2008/2010/DS orzekł zawarcie umowy o przyłączenie do sieci farmy pomiędzy W. sp. z o.o. w S. a P. SA w K. według projektu umowy nr SR/FW3/2006/

Odwołanie od powyższej decyzji złożył P. P. sp. z o.o. w W.

W odwołaniu powód wniósł o:

- I. zmianę zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy, tj. orzeczenie zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej farmy wiatrowej o mocy 240 MW pomiędzy P. P. sp. z o.o. z siedzibą w W. z „P. SA z siedzibą w K. według wzoru umowy nr SR/FW3/2006/ z poniższymi zmianami:
 - 1) oznaczenie strony „Wi sp. z o.o. lub „W zamienia się oznaczeniem strony „P. P. sp. z o.o. lub „P. P.

- 2) w części wstępnej skreśla się pkt II;
- 3) w Rozdziale 10 zatytułowanym „Zmiany, re negocjacje Umowy i tryb rozstrzygania sporów” dodaje się § 36 [1] w brzmieniu „Zważywszy na przekształcenia, które miały miejsce w P SA z siedzibą w K (Operator) oraz P w W SA) strony zgodnie oświadczają iż wszelkie prawa i obowiązki wynikające z niniejszej umowy, dotyczące P SA, przechodzą na Operatora”;
- 4) § 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „W ramach niniejszej umowy Operator zobowiązuje się do przyłączenia obiektu do sieci przesyłowej w terminie trzech lat od dnia zawarcia umowy, pod warunkiem wypełnienia przez P P sp. z o.o. zobowiązań określonych w § 16, § 17 i § 18 Umowy”

i uczynienie załączonego do zaskarżonej decyzji wzoru umowy nr SR/F W3/2006/ [częścią wyroku;

ewentualnie, w przypadku nieuwzględnienia wniosku wskazanego w pkt 1 wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzucił:

- 1) naruszenie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne (tj. Dz. U. z 2006 Nr 89, poz. 625 ze zm.), poprzez orzeczenie zawarcia umowy pomiędzy „W sp. z o.o. z „P SA z siedzibą w K podczas gdy powód spełniał warunki przyłączenia do sieci, o których mowa w art. 7 Prawa energetycznego i był podmiotem uprawnionym z tytułu „Warunków przyłączenia farmy wiatrowej z sierpnia 2006r., bowiem

nabył „Warunki przyłączenia farmy wiatrowej ...” na podstawie umowy sprzedaży z dnia 20 stycznia 2007r., zaś W

sp. z o.o. nie był uprawniony z tytułu „Warunków przyłączenia farmy wiatrowej ...” z sierpnia 2006r., bowiem zbył „Warunki przyłączenia farmy wiatrowej ...” na podstawie umowy sprzedaży z dnia 20 stycznia 2007 r.;

- 2) naruszenie art. 14 i art. 17 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym w zw. z art. 7 kc polegające na przyjęciu, że umowa sprzedaży z dnia 20 stycznia 2007 r. jest nieważna, w sytuacji gdy została ona zawarta przez osoby ujawnione w rejestrze przedsiębiorców KRS jako członkowie zarządu W; zaś dobra wiara powoda co do faktu, że zawiera on umowę z osobami uprawnionymi do reprezentowania W nigdy nie została podważona;
- 3) naruszenie art. 14 i art. 17 Ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym w zw. z art. 7 k.c. polegające na przyjęciu, że umowa z dnia 11 stycznia 2007r. została podpisana w imieniu W przez osoby nieuprawnione do reprezentacji podczas gdy osoby te były w tym czasie powołane w skład zarządu przez wspólników ujawnionych w rejestrze przedsiębiorców KRS, zaś dobra wiara powoda, co do faktu, że zawiera on umowę z osobami uprawnionymi do reprezentowania W nigdy nie została podważona;
- 4) naruszenie art. 7 k.c. poprzez jego niezastosowanie i uznanie, że przy zawieraniu umowy z dnia 11 stycznia 2007 r. oraz umowy sprzedaży z dnia 20 stycznia 2007 r. powód działał w złej wierze;
- 5) naruszenie art. 201 § 1 i § 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks

spółek handlowych w zw. z art. 38 k.c. oraz w zw. z art. 14 i art. 17 Ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, poprzez przyjęcie, że zawierając umowę z dnia 11 stycznia 2007r. J. nie był uprawniony do reprezentacji wraz z L. spółki W.

- 6) naruszenie art. 65 § 2 w zw. z art. 535 i art. 510 § 1 i 2 k.c. poprzez przyjęcie, że umowa sprzedaży z dnia 20 stycznia 2007 r. nie była umową sprzedaży w rozumieniu art. 535 k.c.

W zakresie wniosku o uchylenie zaskarżonej decyzji powód zarzucił zaskarżonej decyzji dodatkowo:

- 7) naruszenie art. 8 ust. 2 Prawa energetycznego w zw. z art. 23 ust. 5,7 i 8 dyrektywy 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE oraz w zw. z art. 7 ust. 1 Dyrektywy 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych poprzez wydanie postanowienia z dnia 26 lutego 2009 r. odmawiającego wydania postanowienia określającego stosunki stron do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu;
- 8) naruszenie art. 7, art. 77 § 1 i art. art. 80 oraz art. 107 § 1 i 3 kpa w zw. z art. 7 k.c. poprzez uznanie, że powód „podpisując umowy z dnia 11 i z dnia 20 stycznia 2007 r. nie dochował dobrej wiary w rozumieniu przepisu art. 14 w zw. z art. 17 ust. 1 Ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym;
- 9) naruszenie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne poprzez brak orzeczenia przez pozwanego w przedmiocie rozstrzygnięcia sporu pomiędzy powodem a P

w sprawie odmowy przyłączenia do sieci farmy wiatrowej

W uzasadnieniu odwołania powód wywodził, że jest przedmiotem uprawnionym z tytułu warunków przyłączenia, ponieważ nabył prawa z warunków przyłączenia na mocy umowy z dnia 20 stycznia 2007 r. zawartej ze spółką W:

Pozwany Prezes URE wnosił o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Wskazywał, że umowy z dnia 11 stycznia 2007 r. oraz z dnia 20 stycznia 2007 r. zostały podpisane przez osoby, które nie były uprawnione w dniu ich podpisywania do reprezentacji Spółki W

Wobec tego obie umowy są nieważne i nie budzą wynikających z nich skutków prawnych. Z zaskarżonej decyzji wynika, że na P nie ciąży obowiązek zawarcia umowy z powodem. Na ocenę zaskarżonej decyzji w postępowaniu sądowym nie mają wpływu uchybienia procesowe organu regulacyjnego o ile nie skutkują one nieważnością lub uznaniem za nieistniejącą zaskarżonej decyzji.

Zainteresowany W sp. z o.o. wnosił o odrzucenie odwołania ewentualnie o oddalenie odwołania.

P S.A. wnosily o oddalenie odwołania względnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie, że nie jest zobowiązany do zawarcia z powodem umowy przyłączenia farmy wiatrowej W do sieci przesyłowej.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyrokiem z dnia 2 grudnia 2011 r. wydanym w sprawie XVII Amt 116/10 oddalił wniosek o odrzucenie odwołania, oddalił odwołanie i obciążył powoda kosztami postępowania.

Sąd Okręgowy ustalił, że zainteresowany W sp. z o.o. został powołany uchwałą zgromadzenia wspólników L i J sporządzoną w formie aktu notarialnego w dniu 9 stycznia 2006 r. Pierwszymi członkami zarządu spółki byli obaj wspólnicy posiadający cały kapitał zakładowy spółki.

W kwietniu 2006 r. spółka W wystąpiła do P z wnioskiem o wydanie warunków przyłączenia do sieci farmy wiatrowej Pismem z dnia 16 sierpnia 2006 r. P ustalił warunki przyłączenia, które przesłał zainteresowanemu wraz z projektem umowy o przyłączenie do sieci przesyłowej farmy wiatrowej

Z uwagi na konieczność uiszczenia przedpłaty w kwocie 185.000 zł w związku z wydaniem warunków przyłączenia wspólnicy W

z powodu braku środków, nawiązali współpracę z grupą E1 produkującą energię ze źródeł odnawialnych. Jedna ze spółek należących do grupy E1 udzieliła mu 1 pożyczki w wysokości 183.000 zł. W związku z dokonanymi przez strony uzgodnieniami wspólnicy spółki W złożyli w dniu 12 kwietnia 2006 r. spółce D: uwierzytelnioną notarialnie niedwoalną ofertę sprzedaży wszystkich udziałów. Ponadto uchwałą zgromadzenia wspólników z zarządu W został odwołany J a powołany T: reprezentujący interesy D.

Okoliczność ta została wpisana do KRS postanowieniem z dniem 22 września 2006 r.

Wspólnicy spółki W na zgromadzeniu wspólników w dniu poprzednim tj. 21 września 2006 r. podjęli jednak uchwałę o odwołaniu z zarządu T i ponownym powołaniu do zarządu J

Pismami z dnia 27 września 2006 r. D złożyła dotychczasowym wspólnikom spółki W oświadczenia o przyjęciu oferty nabycia całości udziałów w tej spółce. L został powiadomiony o przyjęciu oferty sprzedaży udziałów w dniu 27 września 2006 r. a J oświadczenie doręczono listownie w dniu 28 września 2006 r.

Nowy właściciel wszystkich udziałów i jedyny wspólnik W podjął w dniach 10 października 2006 r. i 16 października 2006 r. uchwały o odwołaniu z zarządu spółki dotychczasowych jego członków (po zmianach wprowadzonych uchwałą z dn. 21 września 2006 r.) L i J. W ich miejsce został powołany T

Wi. sp. z o.o. złożyła do Sądu Rejonowego w Szczecinie wnioski o zmianę wpisów dotyczących wspólników oraz składu zarządu w dniu 28 lutego 2007 r. Wpis do rejestru zmieniający skład zarządu został dokonany na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 18 grudnia 2008 r.

Sąd Okręgowy wskazał, mając na uwadze, że wpisy do rejestru przedsiębiorców dotyczące zmiany struktury wspólników oraz członków zarządu mają charakter deklaratoryjny, że pomimo dokonania zmian w rejestrze po upływie znacznego czasu od dnia 28 września 2006 r. jedynym wspólnikiem W. sp. z o.o. była D. z siedzibą w

W momencie zawierania w dniach 11 stycznia 2007 r. oraz 20 stycznia 2007 r. umów z P. zarówno L. jak i J. nie byli już właścicielami udziałów a także członkami zarządu W. sp. z o.o. w S.

Z tego względu wszelkie czynności prawne dokonywane przez tzw. „falszywy” organ osoby prawnej, w tym umowy z dnia 11 i 20 stycznia 2007 r. są bezwzględnie nieważne.

Występujący w imieniu W , mimo ich odwołania byli członkowie zarządu, w ocenie Sądu Okręgowego działali w złej wierze.

W dniu 11 stycznia 2007 r. w rejestrze przedsiębiorców dotyczącym W znajdowały się jeszcze informacje wprowadzone wpisem 2 na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 22 września 2006 r. W tym stanie działający w warunkach należytej staranności podmiot gospodarczy powinien dostrzec, że członkami zarządu spółki W wpisanymi do rejestru byli wówczas L

i T

Postanowienie o zmianie, na podstawie uchwały wspólników z dnia 21 września 2006 r., składu zarządu spółki W : zostało wydane w dniu 16 stycznia 2007 r., a więc po dniu 11 stycznia 2007 r., kiedy to P i P oraz reprezentowany przez „falszywy” zarząd W zawarli pierwszą umowę dotyczącą przeniesienia uprawnień do warunków przyłączenia wydanych przez P w dniu 16 sierpnia 2006 r. dla farmy wiatrowej W.

Jeśli powód akceptował reprezentowanie W przez obu wspólników uznając ich za członków zarządu na podstawie uchwały wspólników z dnia 21 września 2006 r. to dla całkowitej pewności, powinien ustalić, czy w okresie od dnia 3 października 2006 r. kiedy zarząd Spółki złożył wniosek o zmianę wpisu w rejestrze do dnia 11 stycznia 2007 r. w Spółce nie zaszły kolejne zmiany dotyczące własności udziałów lub składu zarządu.

Wobec nieważności umowy z dnia 11 stycznia 2007 r. skutkiem tym dotknięta jest również umowa z dnia 20 stycznia 2007 r. W efekcie zawarcia tych umów nie doszło do scedowania na powoda uprawnień do warunków przyłączenia do sieci farmy wiatrowej

Apelację od powyższego wyroku wywiódł powód P. . . . sp.
z o.o. w W. . . . i zainteresowany W. . . . sp. z o.o. w
S

Zainteresowany W. . . . sp. z o.o. w S. . . .
zaskarżył wyrok w zakresie, w jakim Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił
wniosek tej spółki o odrzucenie odwołania P. . . . P. . . . sp. z o.o. od
decyzji Prezesa URE i oddalił odwołanie P. . . . P. . . . sp. z o.o.

Sądowi Okręgowemu w Warszawie zarzucił naruszenie prawa procesowego, tj. naruszenie art. 479⁴⁷ § 2 k.p.c. poprzez zaniechanie odrzucenia odwołania P. . . . P. . . . sp. z o.o., mimo iż jest ono niedopuszczalne z innych przyczyn w rozumieniu art. 479⁴⁷ § 2 k.p.c., tj.:

- (1) z tej przyczyny, iż P. . . . P. . . . i sp. z o.o. nie była stroną w rozumieniu art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego, tj. podmiotem, który złożył wniosek o wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie, którą rozstrzyga zaskarżona decyzja Prezesa URE;
- (2) z tej przyczyny, że P. . . . P. . . . sp. z o.o. nie była stroną postępowania w rozumieniu art. 28 k.p.a., tj. podmiotem, którego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie w sprawie, którą rozstrzyga zaskarżona decyzja Prezesa URE;
- (3) z powodu braku substratu zaskarżenia, tj. z uwagi na fakt, iż decyzja URE nie zawiera rozstrzygnięcia w sprawie spornej pomiędzy P. . . . P. . . . sp. z o.o. a P. . . . S.A., lecz wyłącznie rozstrzygnięcie

w sprawie spornej pomiędzy spółką W: sp. z o.o. a
P S.A.

Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie I poprzez odrzucenie odwołania P: sp. z o.o. i w takim przypadku uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie orzeczenia zawartego w punkcie II, a także o zasądzenie od P: P: sp. z o.o. na rzecz W:

sp. z o.o. kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Powód P: P: Sp. z o.o. w W: we wniesionej apelacji zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie prawa materialnego tj. art. 7 k.c. poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, że zawierając umowy w dniu 11 stycznia 2007 r. oraz w dniu 20 stycznia 2007 r. powód działał w złej wierze co do faktu, że zawiera umowy z W: sp. z o.o. reprezentowanym w sposób właściwy, podczas gdy dobra wiara powoda co do faktu, że zawiera on umowę z osobami uprawnionymi do reprezentowania W: nie została w toku postępowania podważona i sąd I instancji winien przyjąć domniemanie istnienia dobrej wiary powoda;
2. naruszenie art. 14 i art. 17 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym poprzez ich błędną wykładnię i uznanie, że umowy z dnia 11 stycznia 2007 r. i 20 stycznia 2007 r. nie rodzą żadnych pozytywnych skutków prawnych dla powoda, podczas gdy obie umowy rodzą przewidziane w nich skutki w stosunku do powoda, korzystającego z domniemania prawdziwości wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego (dalej: „KRS”) oraz zasady jawności materialnej wpisów do KRS;

3. naruszenie art. 14 i art. 17 Ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym w zw. z art. 7 k.c. poprzez ich błędną wykładnię i przyjęcie, że dla korzystania z domniemania prawdziwości wpisu oraz zasady jawności materialnej wpisów do KRS wymagane jest istnienie całkowitej pewności osoby trzeciej, że od czasu dokonania wpisów lub złożenia wniosków o zmianę wpisów, nie zaszły inne zmiany danych podlegające ujawnieniu w KRS, a także błędne przyjęcie, że dla korzystania przez osobę trzecią z przywołanych zasad dotyczących prawdziwości wpisów w KRS wymagane jest badanie treści akt rejestrowych;
4. naruszenie art. 3 k.c. poprzez jego niezastosowanie i uznanie, że wpis do KRS dokonany w dniu 18 grudnia 2008 r. ma moc wsteczną, obalającą domniemanie prawdziwości danych wpisanych do tego rejestru w dacie 11 i 20 stycznia 2007 r., wbrew ówczesnej treści wpisów do rejestru;
5. naruszenie art. 201 § 1 i 4 k.s.h. w zw. z art. 38 k.c. oraz w zw. z art. 14 i art. 17 Ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, poprzez przyjęcie, że zawierając w imieniu W[redacted] sp. z o.o. w S[redacted] umowę z dnia 11 stycznia 2007 r. pan J[redacted] W[redacted] nie był uprawniony do jej reprezentacji;
6. naruszenie art. 65 § 2 w zw. z art. 535 i art. 510 § 1 i 2 k.c. poprzez przyjęcie, że umowa sprzedaży z dnia 20 stycznia 2007 r. nie była umową sprzedaży w rozumieniu art. 535 k.c. o skutku zobowiązująco-rozporządzającym, a wolą stron umowy sprzedaży z dnia 20 stycznia 2007 r. nie była sprzedaż „Warunków przyłączenia farmy wiatrowej
7. w konsekwencji naruszeń wskazanych w zarzutach 1-6, naruszenie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne poprzez

orzeczenie zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej farmy wiatrowej „W” o mocy 240 MW pomiędzy „W” sp. z o.o. z „P” S.A. z siedzibą w K. nie zaś pomiędzy powodem a „P” S.A. z siedzibą w K. podczas gdy powód spełniał warunki przyłączenia do sieci, o których mowa w art. 7 Prawa energetycznego i był podmiotem uprawnionym z tytułu „Warunków przyłączenia farmy wiatrowej” z sierpnia 2006 r.,

8. naruszenie prawa procesowego tj. art. 233 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c., polegające na dokonaniu przez Sąd błędnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz przekroczeniu zasad swobodnej oceny dowodów poprzez uznanie, że okoliczności faktyczne i prawne przedmiotowej sprawy wskazują, że powód pozostawał w złej wierze co do faktu, że w dniu 11 i 20 stycznia 2007 r. zawierał umowy z osobami uprawnionymi do reprezentowania W, podczas gdy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie pozwala na dokonanie takich ustaleń faktycznych;
9. naruszenie prawa procesowego tj. art. 328 § 2 k.p.c. polegające na niewskazaniu w uzasadnieniu wyroku wszystkich wymaganych przepisami prawa elementów uzasadnienia, co uniemożliwia dokonanie kontroli prawidłowości przeprowadzonego postępowania.

Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części tj. pkt II poprzez zmianę zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy, tj. orzeczenie zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej farmy wiatrowej o mocy

240 MW pomiędzy P... P... sp. z o.o. z siedzibą w W... z „P... S.A. z siedzibą w K... według wzoru umowy nr SR/FW3/2006/WIERZBIĘCIN, z poniższymi zmianami:

- 1) oznaczenie strony „W... sp. z o.o. lub „W... zamienia się oznaczeniem strony „P... P... sp. z o.o. lub „P... P...”;
- 2) w części wstępnej skreśla się pkt II;
- 3) w Rozdziale 10 zatytułowanym „Zmiany, renegecje Umowy i tryb rozstrzygnięcia sporów” dodaje się § 36[1] w brzmieniu: „Zważywszy na przekształcenia które miały miejsce w P...”

S.A. z siedzibą w K...

(Operator) oraz P... ych

S.A. z siedzibą w Warszawie (... S.A.) strony zgodnie oświadczają, iż wszelkie prawa i obowiązki wynikające z niniejszej umowy, dotyczące ... S.A., przechodzą na Operatora.”;

- 4) § 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „W ramach niniejszej umowy Operator zobowiązuje się do przyłączenia obiektu do sieci przesyłowej w terminie trzech lat od dnia zawarcia umowy, pod warunkiem wypełnienia przez P... P... sp. z o.o. zobowiązań określonych w § 16, § 17 i § 18 Umowy.”

i uczynienie załączonego do zaskarżonej decyzji wzoru umowy nr SR/FW3/2006/... częścią wyroku.

Ewentualnie, w przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części tj. w pkt II i III i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji w tym zakresie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Obie apelacje nie zasługują na uwzględnienie.

W sprawie [redacted] sp. z o.o. w S [redacted] zarówno w postępowaniu administracyjnym przez Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki jak i w postępowaniu toczącym się przed Sądem Okręgowym w Warszawie Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów toczącym się w sprawie sygn. akt XVII AmE 116/10 uzyskały żądane przez siebie rozstrzygnięcie to jest orzeczenie umowy o przyłączeniu do sieci. Powyższe nie oznacza jednak, że zainteresowany ten nie ma interesu prawnego w zaskarżeniu wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 2 grudnia 2011 r. Wskazywał on bowiem, że P. [redacted] P. [redacted] sp. z o.o. w W [redacted] nie był stroną w rozumieniu tak art. 28 kpa jak i art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego a decyzja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nie zawiera rozstrzygnięcia w sprawie spornej pomiędzy P. [redacted] P. [redacted] sp. z o.o. w W [redacted] a P. [redacted] S.A. i wniesione przez P. [redacted] P. [redacted] sp. z o.o. odwołanie winno być odrzucone. Odrzucenie odwołania niewątpliwie stawiałoby W [redacted] sp. z o.o. w korzystniejszej sytuacji procesowej, jako że w takim wypadku przedmiotem badania Sądu byłoby bowiem jedynie badanie zaskarżonej decyzji Prezesa URE co do tego czy istniały podstawy orzeczenia o przyłączeniu do sieci spółki W [redacted] nie zaś czy istniały podstawy do odmowy P. [redacted] P. [redacted] zawarcia umowy przyłączeniowej. Domagając się zawarcia z nimi umowy obie spółki wskazywały wszakże na te same warunki przyłączenia do sieci. Z powyższych względów apelację W [redacted] sp. z o.o. w W [redacted] należy uznać za dopuszczalną.

Apelacja ta nie jest jednak uzasadniona.

P... P... sp. z o.o. w W... złożyła wniosek o przyłączenie planowanej sieci wiatrowej do sieci. Nie może zatem, w ocenie Sądu Apelacyjnego, budzić wątpliwości, że toczące się przed Prezesem URE postępowanie dotyczyło interesu prawnego P... P..., którego przejawem był spór dotyczący odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci. Stąd podniesione w apelacji w tym zakresie zarzuty w tym naruszenia art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego uznać należy za nietrafione.

Sąd Apelacyjny nie podziela również poglądu zainteresowanego W... sp. z o.o. według którego odwołanie P... P... sp. z o.o. powinno być odrzucone z powodu braku substratu zaskarżenia, jako że zaskarżona decyzja Prezesa URE nie zawiera rozstrzygnięcia w sprawie spornej między P... P... sp. z o.o. a P... S.A. lecz wyłącznie rozstrzygnięcie w sprawie spornej pomiędzy spółką W...

... a P... S.A. W tym zakresie należy mieć na uwadze wszystkie elementy zaskarżonej decyzji w szczególności wskazanie w komparycji P... P... sp. z o.o. jako wnioskodawcy oraz treść uzasadnienia zaskarżonej decyzji stanowiącego jej integralną część. Prezes URE w uzasadnieniu tym wskazał dlaczego nie orzekł zawarcia umowy pomiędzy powodem a P... S.A. Trafnie wskazywał powód, że dokonując wykładni decyzji administracyjnej nie można abstrahować od wszystkich zawartych w niej elementów (art. 107 § 1 k.p.a.), w tym w szczególności od treści uzasadnienia stanowiącego integralną część decyzji. Nawet jeżeli więc wprost w sentencji decyzji Prezes URE nie wskazał, że orzeczenie zawarcia umowy pomiędzy zainteresowanym i P... jest jednoznaczne z odmową orzeczenia zawarcia tej umowy pomiędzy powodem a P..., wniosek taki wprost wynika z treści uzasadnienia decyzji.

Orzeczenie zawarcia umowy o przyłączenie do sieci pomiędzy W. [redacted] sp. z o.o. i P. [redacted] S.A. w szczególnych okolicznościach sprawy (wskazywanie przez oba podmioty ubiegające się o zawarcie umowy na te same warunki przyłączenia do sieci z 16 sierpnia 2006 r.) jest tożsame z odmową zawarcia takiej umowy z P. [redacted] sp. z o.o. Oba te podmioty chciały bowiem zawrzeć z P. [redacted] S.A. umowę o przełączenie do sieci elektroenergetycznej i każdy z nich wywodził, że jest wyłącznym podmiotem uprawnionym z tytułu wydanych warunków przyłączenia do sieci.

W niniejszej sprawie warunki przyłączenia zostały wydane w 2006 r., umowa o ich przeniesienie została zawarta w 2007 r., zaś oświadczenia woli P. [redacted] i W. [redacted] o akceptacji tych warunków i projektu umowy przyłączeniowej zostały złożone w 2008 r. Charakter prawny warunków przyłączenia pod kątem dopuszczalności ich przenoszenia w drodze przelewu wierzytelności należy zatem ocenić według stanu prawnego na dzień zawarcia umowy z 2007 r. Dlatego do oceny tego charakteru nie znajduje wprost zastosowania przepis art. 7 ust. 8i Prawa energetycznego, wprowadzony na podstawie art. 1 pkt 5 lit. c ustawy z dnia 8 stycznia 2010 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 104) zmieniającej tę ustawę z dniem 11 marca 2010 r. Przepisy tej ustawy znajdują bowiem zastosowanie do spraw wszczętych i niezakończonych do wejścia w życie ustawy nowelizującej, co nie rozciąga się na umowy zawarte przed tą datą (art. 20 ustawy z dnia 8 stycznia 2010 r.).

Zarówno w dacie zawarcia umowy, jak i w dacie wydania warunków przyłączenia, przepisy Prawa energetycznego oraz aktów wykonawczych nie określały charakteru prawnego ani skutków wydania warunków przyłączenia. Przepis art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego miał takie samo brzmienie jak obecnie.

Warunki przyłączenia do sieci, o które chodzi w niniejszej sprawie, zostały wydane na podstawie przepisów rozporządzenia przyłączeniowego z 2004 r. (rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 20 grudnia 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków przyłączenia podmiotów do sieci elektroenergetycznych, ruchu i eksploatacji tych sieci, Dz. U. z 2005 r. Nr 2, poz. 6). Warunki przyłączenia wydawano na wniosek podmiotu ubiegającego się o przyłączenie do sieci (§ 5 ust. 1 rozporządzenia przyłączeniowego). Przepisy § 6 ust. 1, 2 i 4 wymieniały dane, jakie powinny zostać zawarte we wniosku, bądź jakie powinny zostać do wniosku dołączone. Z kolei § 7 ust. 1 pkt 1-15 tego rozporządzenia wymieniał niewyczerpująco treść warunków przyłączenia.

Zgodnie z § 7 ust. 5 rozporządzenia przyłączeniowego warunki przyłączenia przekazywano podmiotowi ubiegającemu się o przyłączenie wraz z projektem umowy o przyłączenie. Termin ważności warunków przyłączenia ustalono w rozporządzeniu przyłączeniowym na 2 lata od ich określenia. Przepis § 9 rozporządzenia przyłączeniowego precyzował treść umowy o przyłączenie, odwołując się w odniesieniu do przedmiotu umowy do warunków przyłączenia. Wskazuje to na integralną więź między warunkami przyłączenia a umową o przyłączenie, która w praktyce polegała na tym, że warunki przyłączenia stanowiły załącznik do zawieranej po zakończeniu negocjacji umowy o przyłączenie do sieci. Umowa określała strony, termin realizacji przyłączenia, wysokość opłaty, zasady wymiany danych i sposób koordynacji prac nad realizacją warunków przyłączenia; miejsce rozgraniczenia własności sieci i instalacji, itp. Dopiero umowa o przyłączenie stanowiła podstawę dla rozpoczęcia realizacji prac projektowych i budowlano-montażowych (§ 10 ust. 1 rozporządzenia przyłączeniowego).

Zastąpienie rozporządzenia przyłączeniowego z 2004 r. rozporządzeniem systemowym z 2007 r. (rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, Dz. U. Nr 93, poz. 623 z późn. zm.). nie zmieniło statusu warunków przyłączenia. Pod rządami rozporządzenia systemowego z 2007 r. podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci składa wnioski o określenie warunków przyłączenia w przedsiębiorstwie energetycznym, do którego sieci ubiega się o przyłączenie. Przepis § 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia systemowego określa treść wniosku o określenie warunków przyłączenia wytwórcy. Zgodnie z § 7 ust. 5 pkt 1 rozporządzenia systemowego do wniosku o określenie warunków przyłączenia należy dołączyć dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do korzystania z obiektu, w którym będą używane przyłączane urządzenia, instalacje lub sieci, a także plany i szkice sytuacyjne oraz ekspertyzę wpływu przyłączanych urządzeń na system elektroenergetyczny. Warunki przyłączenia określono w § 8 ust. 1 tego rozporządzenia.

Na tle obowiązywania powyższych przepisów Sąd Najwyższy w sprawie III SK 46/13 w wyroku z dnia 8 maja 2014 r. wyraził pogląd według którego w powyższym stanie prawnym warunki przyłączenia odnosiły się wyłącznie do technicznych parametrów inwestycji w moce wytwórcze i specyfikowały zakres techniczny prac, jakie musiałyby wykonać podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci oraz przedsiębiorstwo sieciowe. Sąd ten uznał, że warunki przyłączenia nie są źródłem cywilnoprawnym obowiązku zawarcia umowy, a przez to nie kreują po stronie podmiotu, który takie warunki otrzymał, wierzytelności względem przedsiębiorstwa sieciowego. Wskutek ich wydania nie dochodzi do powstania wężła obligacyjnego między podmiotem ubiegającym się o przyłączenie do sieci a

przedsiębiorstwem sieciowym. Wydanie warunków przyłączenia nie przesądza zawsze i samoistnie o istnieniu technicznych warunków przyłączenia do sieci i przyznania podmiotowi ubiegającemu się o przyłączenie do sieci roszczenia o zawarcie umowy. Dopiero nowelizacja Prawa energetycznego z 2010 r. wprowadziła przepis stanowiący, że „w okresie ważności warunki przyłączenia stanowią warunkowe zobowiązanie przedsiębiorstwa energetycznego do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej”, co może z kolei stanowić ewentualną podstawę dla wykreowania prawnie relewantnej ekspektatywy zawarcia umowy przyłączeniowej, co z kolei mogłoby mieć znaczenie dla oceny dopuszczalności zawarcia umowy przelewu wierzytelności przyszłej.

Z wydania w niniejszej sprawie warunków przyłączenia nie powstała zatem dla W[redakcja] sp. z o.o. wierzytelność, którą mógłby przenieść na powoda.

W świetle powyższego za bezpodstawny należy uznać zarzut apelacji powoda naruszania art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego.

Pozostałe zarzuty apelacji nie zasługują na uwzględnienie jako odnoszące się do umów zawartych przez powoda z W[redakcja] spółka z o.o. z dnia 20 stycznia 2007 r. Okoliczności te w sytuacji gdy na skutek ich zawarcia nie mogła powstać po stronie W[redakcja] wierzytelność, którą mógłby przenieść na P[redakcja] sp. z o.o. nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia. Dlatego też ocenić należy jako prawidłowe postanowienie Sądu Okręgowego oddalające wnioski dowodowe powoda. Brak było również podstaw do uwzględnienia, częściowo ponowionych, wniosków dowodowych zawartych w apelacji powoda.

Na uwzględnienie nie zasługują również wnioski dowodowe powoda zawarte w piśmie procesowym z dnia 2 grudnia 2014 r. złożonym, w toku postępowania apelacyjnego. Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie

był spór między powodem a Prezesem Urzędu w przedmiocie obowiązku przyłączenia do sieci powoda nie zaś ocena zasadności prawomocnego orzeczenia Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 17 kwietnia 2012 r. wydanego w sprawie XVII AmE 117/10. Stąd wnioski te nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Zamierzonych przez apelującą skutków procesowych nie może wywołać kolejny zarzut naruszenia przepisu prawa procesowego tj. art. 328 § 2 k.p.c. Zgodnie z powszechnie przyjmowanym w orzecznictwie poglądem, uzasadnienie wyroku wyjaśnia przyczyny, dla jakich orzeczenie zostało wydane, jest sporządzane już po wydaniu wyroku, a zatem wynik sprawy z reguły nie zależy od tego, jak napisane zostało uzasadnienie i czy zawiera ono wszystkie wymagane elementy. Z tych przyczyn zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. może być usprawiedliwiony tylko w tych wyjątkowych okolicznościach, w których treść uzasadnienia orzeczenia Sądu całkowicie uniemożliwia dokonanie oceny toku wyводу, który doprowadził do wydania orzeczenia lub w przypadku zastosowania prawa materialnego do niedostatecznie jasno ustalonego stanu faktycznego (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 marca 2011 r. w sprawie II PK 202/10, Lex nr 817516; w wyroku z dnia 7 stycznia 2010 r. w sprawie II UK 148/09, Lex nr 577847; podobnie Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 27 października 2010 r. w sprawie I Ca 733/10, Lex nr 756715). W rozpatrywanej sprawie uzasadnienie zaskarżonego wyroku zawiera ustalenia faktyczne, ocenę dowodów i rozważania pozwalające odtworzyć tok rozumowania Sądu Okręgowego. W tym stanie rzeczy wskazywane przez powoda niedostatki uzasadnienia (ogólnikowość i lakoniczność) nie mogły skutkować wzruszeniem zaskarżonego wyroku.

Podniesiony przez zainteresowanego P

S.A. w odpowiedzi na apelację zarzut

nieważności postępowania nie jest trafiony. Nieważności tej upatruje on w rozstrzygnięciu w dwóch odrębnych postępowaniach odwołania powoda oraz odwołania W. Przedstawiona w uzasadnieniu zarzutu argumentacja rozmiija się z istotą i przesłankami podstawy nieważności postępowania, o której mowa w art. 379 pkt 5 k.p.c. Z akt sprawy wynika jednoznacznie, że zainteresowany ten uczestniczył w postępowaniu sądowym z odwołania powoda, przedstawiał swoje stanowisko i mógł bronić swoich interesów. Nieuprawniona jest w rezultacie teza, zgodnie z którą był on pozbawiony możliwości korzystania z przysługujących mu praw a tylko wówczas zarzut naruszenia art. 379 pkt 5 k.p.c. mógłby zostać uznany za zasadny (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r., III SK 29/04, niepublikowany).

Z powyższych względów uznając obie wniesione apelacje za nieuzasadnione Sąd Apelacyjny, działając na zasadzie art. 385 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.

O kosztach postępowania za instancję odwoławczą orzeczona po myśli art. 98 § 1 k.p.k., 99 k.p.c., 100 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z § 14 ust. 3 pkt 3, § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Apelacje P P sp. z o.o. i W sp. z o.o. zostały oddalone co uzasadniało obciążenie ich kosztami postępowania na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i P SA w K oraz wzajemne zniesienie kosztów pomiędzy powodem a zainteresowanym W

sp. z o.o. w S



Na oryginale właściwe podpisy
Zgodność z oryginałem stwierdzam
SEKRETARZ SĄDOWY
Agnieszka Janik